

Γιατί δεν διακρίνουμε σωστά τα πράγματα

/ [Γενικά](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Image not found or type unknown

Γιατί δεν διακρίνουμε σωστά τα πράγματα και με ποιον τρόπο μπορούμε να τα γνωρίζουμε;

Η αιτία που δεν διακρίνουμε ορθά όλα αυτά τα πράγματα που είπαμε και άλλα πολλά, είναι γιατί δεν τα σκεφτόμαστε στο βάθος τους ποιά είναι, αλλά πιάνουμε την αγάπη η το μίσος σε αυτά, αμέσως από μόνη την εξωτερική τους μελέτη και εμφάνισι. Έτσι όταν, η αγάπη τους η το μίσος προλαβάνουν και σκοτίζουν το νου μας και γι αυτό δεν μπορεί να τα διακρίνη σωστά, όπως είναι στην αλήθεια (1). Λοιπόν, εσύ αδελφέ μου, εάν θέλης να μην βρη τόπον η πλάνη αυτή στο νου σου, πρόσεχε καλά• και όταν, η βλέπης με τα μάτια η μελετάς με το νου κανένα πράγμα, κράτα όσο μπορείς την θέλησί σου και μη την αφήσης να το αγαπήση η να το μισήση, αλλά παρατήρησέ το με το νου μοναχά.

Πριν απ όλα, όμως, σκέψου φρόνιμα, ότι αν αυτό είναι οδυνηρό και αντίθετο στην φυσική σου κλίσι, παρακινείσαι από το μίσος να το αποστρέφεσαι. Αν όμως σου

προξενή ευχαρίστησι, παρακινείσαι από την αγάπη να το θέλεις. Γιατί, τότε που ο νους σου δεν είναι ζαλισμένος από το πάθος, είναι ελεύθερος και καθαρός και μπορεί να γνωρίση την αλήθεια και να διαπεράση μέσα στο βάθος του πράγματος, που το κακό είναι κρυμμένο κάτω από την ψεύτικη ευχαρίστησι η που το καλό είναι σκεπασμένο κάτω από την επιφάνεια του κακού.

Αν όμως η θέλησις πρόλαβε να το αγαπήση η να το μισήση, δεν μπορεί πλέον ο νους να το γνωρίση καλά, καθώς πρέπει• διότι εκείνη η διάθεσις, η καλύτερα να πω, εκείνο το πάθος που μπήκε στο μέσο, σαν τείχος, ζαλίζει το νου τόσο, που νομίζει το πράγμα άλλο από εκείνο που είναι στην αλήθεια και το περνά ως τέτοιο στην επιθυμία, η οποία όσο πηγαίνει μπροστά και περισσότερο αγαπά η μισεί το πράγμα εκείνο, τόσο και ο νους σκοτιάζεται περισσότερο και έτσι σκοτισμένος, κάνει πάλι να φαίνεται στην επιθυμία το πράγμα εκείνο περισσότερο όσο ποτέ αγαπητό η μισητό. Έτσι όταν δεν τηρήται ο παραπάνω κανόνας που είπα, (ο οποίος είναι πολύ αναγκαίος σε όλη αυτή την εκγύμνασι), δηλαδή, το να κρατάς την επιθυμία σου από την αγάπη η το μίσος του πράγματος, αυτές οι δύο δυνάμεις της ψυχής, ο νους δηλαδή και η θέλησις, προχωρούν πάντα κακώς, σαν σε κύκλο, από το σκοτάδι σε βαθύτερο σκοτάδι και από το σφάλμα σε μεγαλύτερο σφάλμα.

Λοιπόν, φυλάξου, αγαπητέ, με κάθε είδους προσοχή, από την εμπαθή αγάπη η το μίσος του κάθε πράγματος, το οποίο δεν έφθασες να ερευνήσης καλά πρότερα με το φως του νου και του ορθού λόγου, με το φως των θείων Γραφών, με το φως της χάριτος και της προσευχής και με την κρίση του πνευματικού σου πατρός για να μην κάνης λάθος και να υπολογίζης το αληθινά καλό για κακό και το αληθινά κακό για καλό. Καθώς αυτό συμβαίνει να γίνεται, ως επί το πλείστον, σε κάποια έργα, τα οποία φαίνονται μεν καθ' ἑαυτὰ πως είναι καλά και άγια, για μερικές όμως περιστάσεις• δηλαδή γίνονται η παράκαιρα η σε σχετικό τόπο η με ανάλογο μέτρο, προξενούν όμως μεγάλη βλάβη σε εκείνους που τα επιχειρούν, καθώς γνωρίζουμε πολλούς που κινδύνευσαν σε παρόμοια επαινετά και αγιώτατα έργα.

[1]. Γι αυτό και ο θεολόγος Γρηγόριος, σύμφωνα με αυτό λέει, ότι από την αγάπη η το μίσος, συνηθίζει να κλέβεται η αλήθεια• «δεν υπάρχει τίποτε τόσο ευχάριστο στους ανθρώπους, όσο το να συζητούν τα ξένα, και μάλιστα όταν επηρεάζονται από μίσος η συμπάθεια για κάποιον, εξ αιτίας των οποίων, ως συνήθως, εξαφανίζεται η αλήθεια» (Λόγοι απολογητικοί)

Από το βιβλίο «Αόρατος Πόλεμος»

Αγίου Νικόδημου του Αγιορείτη, Κεφάλαιο Η, Μέρος 1ο

Επιλογή κειμένου xristianos.gr

Πηγή: xristianos.gr